

Kto je človek?

Kormidlo rozumu

Príslovie 2: 1-14; Rimanom 12: 1-2

Po rozprávaní o tele a pocitoch sme sa pozerali na človeka v jeho troch Augustínových mohutnostiach duše, teda o našej pamäti, vôli a dnes rozume. Tradične v klasickej filozofii i v tradičnom kresťanstve sú tieto tri mohutné prúdy našej duše chápané ako to, čo nás odlišuje od zvierat, čo aj dnes, aj keď v modifikovanej podobe, stále stojí.

Ak sa pozrieme do Biblie, nikde nenájdeme presné odpovede ohľadom toho, kto je človek v takejto abstraktnej polohe. Pokiaľ čítame Bibliu, Starý a Nový zákon, potom zisťujeme, že ju zaujíma predovšetkým určitý typ človeka, žid v SZ a kresťan v NZ, teda človek vo vzťahu k Bohu.

Príslovie 2: 1-14

- Čo sa tu hovorí o rozumnosti? K čomu slúži?
- Aký obraz je tu o rozumnosti použitý? (v. 11)
- Vymenujte k čomu múdrosť alebo rozumnosť napomáha (v. 12, 9, 5)

Skúsenosť mnohých z nás však je, že rozumnosť takto krásne vždy nefunguje. Prečo? Keby sme zobrali obraz rozumu ako kormidla, potom je pravda, že loď je niekedy kormidlom ťažko ovládateľná, to vtedy, keď sú spodné prúdy alebo vietor príliš silné.

- Ktoré situácie alebo sily sú silnejšie ako tvoj rozum?

Druhý dôvod je ten, že nevieme ako máme premýšľať správne. Naš rozum má schopnosť formovať náš život, ale tiež potrebuje byť niečím formovaný. Naša myseľ je formovaná tým, čomu ju najviac vystavíme.

Rimanom 12: 1-2

- Pred čím sme v tomto texte varovaní a k čomu povzbudení?
- Čo to znamená, že máme Bohu prinášať sami seba ako obeť? Ako sa to robí?
- Prečítajte si tieto verše v inom preklade. Evanjelický preklad používa namiesto duchovnej bohoslužby „rozumnú bohoslužbu.“ Čo taká rozumná bohoslužba, bohoslužba nášho rozumu môže znamenať?
- Naša myseľ sa má nechať formovať Božou vôľou. Ako môžeme poznať Božiu vôľu? Ako to robíš ty?

Keď sa chceme vedomým spôsobom meniť, neostáva nám nič iné ako zapojiť naše myslenie. Zmena často začína vtedy, keď niečo pochopíme inak. Preto sa snažíme vykladať Božie slovo. Preto ho čítame. Preto sa potrebujeme modliť. Najviac zo všetkého však potrebujeme žiť ako tí, ktorí nasledujú Krista na jeho ceste na Golgotu. Máme svoj život dávať ako obeť na oltár. Pretože ak je v nás aspoň o trochu menej nás, o to viac tam môže byť Boha.

- Ako môžeme v nasledujúcom týždni nechať Boha, aby obnovoval našu myseľ?